

Maashicht, 25 jan. 1959
Turennestraat 21,

Hooggeachte heer Harry Prick,

Nu heb ik toch tussen de bedrijven door, d.w.z. enkele dagen niet fit te zijn in dit geval, vier dagen naar het adres van Klaas Bert Tegenbosch gelocht en het niet gevonden. Het is er, ergens in mijn Schrijf-Romp Slomp, maar waar? Wil u het mij laten toeekomen, want ik moet Van Dorskot toch schrijven en dan zal ik meteen het ex. ter ^{openbare} gesprekking van en voor h. Tegenbosch ter sprake brengen.

Indertijd, toen Karel Reijnders met Margriet Trouwde in Montreux of daar ergens in Zwitserland heb ik hem een gedichtje geschreven, waarin de regel voorkwam:

"Geef elkaar uw gericht." --
Ook dat heeft daar een goed effect voorgebracht. Met gerichten jongleren is een van mijn liefsche bezigheden, maar het schijnt

Uw moet U me wel één groot plezier doen
en dat is, de arme dichter niet met bloemen te
plagen. U kunt hem nog menig plezier doen
met hem behulpzaam te zijn, bij zijn paper-
assen, ik denk b.v. aan "Tocht e.d." die U
komt niet in het kijf bij mij, maar ik bij
U. Wilt U mij dit beloven, nl. niet eens uit
de band te springen en dies geen bloemen te
sturen !??!

Met de "Tocht" heeft het overigens geen hoorst.
Ik heb U de realisatie van een belangrijke
schakel in mijn dichtwerk onder uw hoede
gesteld. Beter blijf van waardering en ge-
rustheid in uw competentie kan ik U moe-
digte geven. Hoewel hij maar beleefd met de verhuizing
(bij vergeve mij, dat ik in gedachten, niet altijd ^{hij} hoorde).

Ik hoop, dat U veel genoegen mag beleven
van het boek van Jellinek. Als ik er niet mij
ogen niet zo slecht voorstaat, zou ik er zelf
^{een keer te} nog meer genoegen van hebben, waar ik nu
al zo benieuwd ben naar uw poëem met
parfumistische inslag.

Al wat ik voor mijn poëzie doet, is mij
zeer welkom, alleen moet ik met alles even
wachten tot nu de boekenweek vind Febr-
begin Maart.

Bibliofiele uitgaven zijn altijd schade-
posten en moeten altijd gesubsidieerd worden.
Het antwoord van P.-H. v. Gravesande zal
mij bluieren, want indertijd hebben bevo-
deraars van ons poëzie zich veel moeite ge-
daan bij de Bibliophilen-vereniging "de Roos"
om drie grote gedichten, o.a. "de Nonniddag"
sympathiek -nuïït uit te geven; maar
dat moest op de kosten opstutten en mis-
schien ook omdat de gedichten te lang waren.
Maurice Handy heeft niets meer laste van
zich horen op dit terrein, nadat hij met zijn
Roodkapje een baby heeft ^{heeft} gegeven en niet
op de Remiddis-pers.

Als de Suite "Ballet de Cœur" de censoren
van Roeping kan passeren is er zeker geen
berwaar nijverheid, ook plaatssingen van in
"Roeping" te bevorderen.

Tot zover de beantwoording van Hobijn
van 17 deser. Over nam die van 20 januari.

Het is niet mijn bedoeling geweest, dat het „Ballet de Coeur“ anderen personen dan heilige en U dansperen (geestelijke althans) te laten voorbrengen. Het zijn vooreerst gevraagde bekstjes, die alleen door juist in - sinnende - bestand ^{zich bevinden} kunnen worden gesavouerd. Buunstraatdsters, vooral collega's vinden deze dingen toch nooit zo bijzonder, wijf zij niet iets dergelijks kunnen maar voorbrengen om op te zeggen; met een kleine jaloerse dus erbij inbegrepen. Medeleven of medebegrip is van die kant steeds zeer onwaarschijnlijk. Troost U haar dus met al de machten, die tot uw beschikking staan.

Groeperingen van ^{mijn} plichten tot leesballetten is van mij niet nieuw. Reeds langer heb ik er Fernand Hodewich over gesproken. Het is niet de balletten met mij zo: ik houd van de ballet-muziek, de ballet-décors de théâtre en de costumes, maar ik geef niets om het gehuppel op de scène met de balletbeentjes of -benen.

Voor de opdrachjes "in de beide bundels zal ik (hoop ik) nog zorgen en ze u separaat laten toekomen. Vanavond wil ik deze brief in uw richting de deur uit.

Merkaling: er is werkelijk niets, waarmede ik mij een plezier kunt doen, dan juist met b.v. "de verhoging van de Tocht". Nogmaals, dus geen bloemen: ik heb de bloemen liefs, dat bewijst heel mijn dichtershops, maar zij behoeven voor mij niet afgesneden en bekostigd te worden. Uit schone, wat van mens tot mens uitgaat, al heeft het geen lichtbare kleur, is mij dierbaarder dan de stere of modernere tinten van de bloemen.

Weest u hily maar eens (of vaker) zo expressief mogelijk mijn Fransche les "voor; het is vooral een geschikte leestuur bij koud weer.

Maar nu moet ik staken, ook voor mijn arme ogen. Geft elkauderu nu ook uw gezicht, met alle precauties, maar overigens onvervraagd en neemt maar aan, dat ik zou glimlachen, als ik het zag. Weest met hily samen heel hartelijk gegroet tot weder-contact van